

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 1995 N:o 1250—1257

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1250	Laki laintarkastuskunnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta.....	2939
1251	Laki poliisin tehtävien suorittamisesta puolustusvoimissa	2940
1252	Laki työntekijäin eläkelain 4 d §:n muuttamisesta	2946
1253	Laki merimieseläkelain muuttamisesta	2947
1254	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen 8 §:n muuttamisesta.....	2949
1255	Asetus yleisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta.....	2950
1256	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös verkkopalveluiden myyntiehtojen ja -hintojen ilmoittamisesta sähkömarkkinaviranomaiselle	2953
1257	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös sähkön myyntihintojen erittelystä laskutuksessa	2954

N:o 1250

Laki

laintarkastuskunnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 § Vuonna 1996 ei sovelleta laintarkastuskunnasta 23 päivänä joulukuuta 1959 annettua lakia (518/59) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.	2 § Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 1996.
--	--

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Sauli Niinistö*

HE 75/95
LaVM 7/95
EV 52/95

N:o 1251

Laki**poliisin tehtävien suorittamisesta puolustusvoimissa**

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Puolustusvoimien poliisitehtävät

Puolustusvoimat huolehtii:

1) sotilasoikeudenkäyntiasiana käsiteltävän rikoksen tutkinnasta;

2) puolustusvoimien palveluksessa olevan henkilön tekemän rikoslain 40 luvussa tarkoitetun rikoksen tutkinnasta. Muun kuin sotilaan tekemä rikos voidaan tutkia vain, jos voidaan todennäköisin syin epäillä, että rikokseen on osallisena myös sotilas;

3) puolustusvoimien omaisuuteen kohdistuvan sotilasoikeudenkäyntilain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun sellaisen rikoksen tutkinnasta, jonka puolustusvoimien palveluksessa oleva muu kuin sotilas on tehnyt puolustusvoimien hallinnassa olevalla alueella, aluksessa, ilma-aluksessa tai kulkuneuvossa tai palvelustehtävässä edellyttäen, että voidaan todennäköisin syin epäillä, että rikokseen on osallisena myös sotilas; sekä

4) suojelupoliisille laissa säädettyä toimivaltaa kuitenkin rajoittamatta, sotilaallisen maanpuolustuksen alalla Suomeen kohdistuvan laittoman tiedustelutoiminnan ja sotilaallisen maanpuolustuksen tarkoitusta vaarantavan laittoman toiminnan estämiseksi poliisin hallinnosta annetun lain (110/92) 10 §:n 1 momentissa tarkoitetuista turvallisuus- ja valvontatehtävistä, ei kuitenkaan rikostutkinnasta.

Asian laadun vaatiessa 1 momentissa tarkoi-

tettu tehtävä suoritetaan yhteistoiminnassa poliisin kanssa. Jos tutkinnan puolueettomuus tai rikoksen vakavuus sitä edellyttää, tehtävä on siirrettävä kokonaan poliisin suoritettavaksi.

Sotilasoikeudenkäyntiasiana käsiteltävän rikoksen tutkinnasta on tämän lain lisäksi voimassa, mitä sotilaskurinpitolaissa (331/83) säädetään.

2 §

Organisaatio ja kelpoisuusvaatimukset

Poliisin tehtäviä puolustusvoimissa hoitavat pääesikunnan tutkintaosaston virkamiehet, jotka ovat saaneet tehtävän edellyttämän koulutuksen, ja puolustusvoimien sotilaslakimiehet. Organisaatiosta ja virkamiesten kelpoisuusvaatimuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

3 §

Poliisitoiminnan periaatteet

Tässä laissa tarkoitettuja poliisin tehtäviä suoritettaessa noudatetaan poliisilaissa (493/95) säädettyjä periaatteita.

2 luku

Toimivaltuussäännökset

4 §

Toimivaltuudet

Edellä 2 §:ssä tarkoitettulla virkamiehellä on

1 §:ssä tarkoitetuissa tehtävissä esitutkintalaissa (449/87), pakkokeinolaissa (450/87) ja poliisilaissa poliisimiehelle säädetty toimivaltuudet. Pääesikunnan tutkintaosaston päällikkönä toimiva virkamies tai puolustusvoimien sotilaslakimies toimii tutkinnanjohtajana 1 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuissa asioissa ja hänellä on sanotuissa tehtävissä lisäksi pidättämiseen oikeutetulle virkamiehelle esitutkintalaissa ja pakkokeinolaissa sekä päällystään kuuluvalla poliisimiehelle poliisilaissa säädetty toimivaltuudet. Puolustusvoimien toimesta suoritettavassa esitutkinnassa ei saa käyttää telekuuntelua eikä televalvontaa.

Toimivaltuuksia käytettäessä on soveltuvin osin meneteltävä siten kuin esitutkintalaissa, pakkokeinolaissa ja poliisilaissa säädetään. Pakkokeinolain 5 a luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu teknistä kuuntelua koskeva päätös alistetaan pääesikunnan tutkintaosaston päällikkönä toimivalle virkamiehelle. Sanotun virkamiehen tekemä teknistä kuuntelua koskeva päätös alistetaan pääesikunnan operaatiopäällikölle.

5 §

Tarkkailu ja tekninen tarkkailu turvallisuus- ja valvontatehtävissä

Sotilaallisen maanpuolustuksen alalla Suomeen kohdistuvan laittoman tiedustelutoiminnan ja sotilaallisen maanpuolustuksen tarkoitusta vaarantavan laittoman toiminnan estämiseksi on oikeus käyttää tarkkailua ja teknistä tarkkailua siten kuin poliisilain 30 §:ssä sekä 31 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään. Toimenpiteiden käyttämisestä päättää pääesikunnan tutkintaosaston päällikkönä toimiva virkamies.

Tarkkailusta ja teknisestä tarkkailusta ilmoittamisesta säädetään poliisilain 33 §:ssä ja sanotulla tarkkailulla saadun aineiston käsittelystä poliisilain 34 §:ssä. Teknisestä kuuntelusta laadittu pöytäkirja toimitetaan puolustusministeriölle, joka antaa vuosittain eduskunnan oikeusasiamiehelle kertomuksen teknisen kuuntelun käytöstä.

3 luku

Tietojensaantia koskevat säännökset

6 §

Tietojen saanti eräiden viranomaisten rekistereistä

Pääesikunnalla on 1 §:ssä mainittujen tehtä-

vien suorittamista varten salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada tarpeellisia tietoja:

1) väestötietojärjestelmästä rikostutkintaa sekä turvallisuus- ja valvontatehtäviä varten väestötietolain 4 §:n 1 ja 3 momentissa ja 5 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista;

2) oikeushallinnon tietojärjestelmistä rikostutkintaa sekä turvallisuus- ja valvontatehtäviä varten syyteharkinnassa olevista tai olleista rikosasioista ja syyttäjien päätöksistä, joiden mukaan asiassa ei ole kyseessä rikos tai näyttöä rikoksesta, annetuista rangaistusmääräyksistä, tuomioistuimessa vireillä olevista rikosasioista sekä tuomioistuinten lainvoimaisista ratkaisuksista;

3) ulkoasiainministeriön ja poliisin tietojärjestelmistä myönnettyistä passeista, viisumeista ja oleskelu- ja työluvista turvallisuus- ja valvontatehtäviä varten;

4) ulkomaalaisviraston tietojärjestelmästä turvallisuus- ja valvontatehtäviä varten oleskelu- ja työlupaa sekä turvapaikkaa koskevista hakemuksista ja hakemuksiin annetuista päätöksistä;

5) poliisin rekistereistä rikostutkintaa varten tekotapa-, tuntomerkki- ja vastaavia tietoja sekä tietoja kadonneesta omaisuudesta; sekä

6) poliisin henkilörekistereistä tietoja henkilön sopivuuden arvioimiseksi puolustushallinnon alalla palvelemista varten.

Tässä pykälässä tarkoitettua tietoa saa luovuttaa maksutta ja myös teknisen käyttöyhteyden avulla taikka konekielisessä muodossa, siten kuin siitä rekisterinpitäjän kanssa soviin.

7 §

Tietojen saanti muulta viranomaiselta

Pääesikunnalla on oikeus yksittäistapauksessa saada muulta kuin 6 §:ssä tarkoitettulta viranomaiselta sekä julkista tehtävää hoitamaan asetetulta yhteisöltä 1 §:ssä tarkoitettussa poliisitehtävässä tarpeelliset tiedot ja asiakirjat maksutta ja salassapitovelvollisuuden estämättä, jollei sellaisen tiedon tai asiakirjan antamista poliisille tai tiedon käyttöä todisteena ole laissa kielletty tai rajoitettu.

8 §

Tietojen saanti yksityiseltä yhteisöltä

Pääesikunnalla on oikeus saada teletoimin-

taa harjoittavalta yhteisöltä yhteystiedot sellaisesta teleliittymästä, jota ei mainita julkisessa luettelossa, jos tietoja yksittäistapauksessa tarvitaan tässä laissa pääesikunnalle säädettyjen poliisitehtävien suorittamiseksi. Pääesikunnalla on vastaava oikeus saada postitoimintaa harjoittavalta yhteisöltä jakeluosoitetietoja.

4 luku

Henkilörekistereitä koskevat säännökset

9 §

Henkilörekisterit

Tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä varten pidettäviin henkilörekistereihin sovelletaan henkilörekisterilakia (471/87), jollei tässä laissa toisin säädetä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja henkilörekistereitä ovat rikostietorekisteri ja sen arkistohakemisto, turvallisuustietorekisteri ja 12 §:n mukaan perustettavat tilapäiset rekisterit.

10 §

Rikostietorekisteri

Rikostietorekisteri on pääesikunnan tutkintaosaston käyttöön tarkoitettu pysyvä automaattisen tietojenkäsittelyn avulla ylläpidettävä henkilörekisteri, johon saa kerätä ja tallettaa 1 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettujen rikosten selvittämiseksi tarpeellisia tietoja. Rikostietorekisterin arkistohakemistoon saa tallettaa asian yksilöimiseksi tarvittavat tiedot.

Rikostietorekisterin rekisterinpitäjä on pääesikunta.

11 §

Turvallisuustietorekisteri

Turvallisuustietorekisteri on pääesikunnan tutkintaosaston käyttöön tarkoitettu pysyvä automaattisen tietojenkäsittelyn avulla ylläpidettävä henkilörekisteri, johon saa kerätä ja tallettaa tietoja, jotka ovat tarpeen sotilaallisen maanpuolustuksen alalla Suomeen kohdistuvan laittoman tiedustelutoiminnan tai sotilaallisen maanpuolustuksen tarkoitusta vaarantavan laittoman toiminnan estämiseksi.

Turvallisuustietorekisterin rekisterinpitäjä on pääesikunta. Turvallisuustietorekisteriä saavat käyttää 1 momentissa tarkoitettujen toimielimen tarkkailutehtäviin määrätty virkamiehet.

12 §

Henkilön tai työryhmän käyttöön tarkoitetut tilapäiset henkilörekisterit

Pääesikunnan tutkintaosastossa poliisitehtäviä hoitavan virkamiehen tai virkamiesten muodostaman työryhmän käyttöön tarkoitettun tilapäisen henkilörekisterin perustamisesta päättää tehtävästä vastaava, puolustusvoimissa poliisiin tehtäviä suorittava virkamies, joka toimii myös rekisterinpitäjänä.

13 §

Yksittäiseen tehtävään liittyvät tiedot

Edellä 1 §:ssä tarkoitettun yksittäisen tehtävän suorittamisen yhteydessä saatuja, tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja, jotka eivät liity kyseiseen yksittäiseen tehtävään, saa kerätä ja tallettaa vain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin.

14 §

Arkaluonteiset tiedot

Henkilörekisterilain 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja saa kerätä ja tallettaa tässä laissa tarkoitettuun henkilörekisteriin silloin, kun tiedot ovat rekisterin käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisia.

Henkilörekisterilain 6 §:n 2 momentin 1, 2 tai 4—6 kohdassa tarkoitettuja tietoja saa kerätä ja tallettaa tässä laissa tarkoitettuun henkilörekisteriin ainoastaan silloin, kun se on 1 §:ssä tarkoitettun yksittäisen tehtävän suorittamiseksi välttämätöntä. Mainitussa 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja saa lisäksi kerätä ja tallettaa silloin, kun se on rekisteröidyn oman turvallisuuden tai poliisitehtävää suorittavan henkilön työturvallisuuden varmistamiseksi välttämätöntä.

15 §

Kuuntelulla saadut tiedot

Jos poliisilaissa tarkoitettulla teknisellä kuuntelulla saatu tieto ei liity rikokseen tai jos se koskee muuta rikosta kuin sitä, jonka estämiseksi tai keskeyttämiseksi kuuntelua suoritetaan, tietoa ei saa tallentaa henkilörekisteriin, ellei tieto koske sellaista 1 §:ssä tarkoitettua rikosta, jonka estämiseksi tai keskeyttämiseksi kuuntelua voidaan suorittaa.

Pakkokeinolaissa tarkoitettulla teknisellä kuuntelulla saadun tiedon tallettamisesta henkilökisteriin säädetään pakkokeinolaissa.

16 §

Tarkastusoikeuden rajoitukset

Sen lisäksi, mitä henkilökisterilain 12 §:ssä säädetään, lain 11 §:ssä tarkoitettua rekisteröidyn tarkastusoikeutta ei ole turvallisuustietorekisteriin.

Tietosuojavaltuutettu voi rekisteröidyn pyynnöstä tarkastaa turvallisuustietorekisteriin tallettujen rekisteröityä koskevien tietojen lainmukaisuuden.

17 §

Tarkastusoikeuden toteuttaminen

Tarkastusoikeuden toteuttamiseen sovelletaan henkilökisterilain 11 ja 14 §:ää, jollei 2 momentissa toisin säädetä.

Rekisteröidyn on tarkastusoikeutta käyttäessään esitettävä sitä koskeva pyyntö henkilökohtaisesti pääesikunnalle tai asianomaiselle sotilasläänin esikunnalle ja todistettava henkilöisyytensä.

18 §

Tietojen säilytysajat

Henkilöä koskevat tiedot poistetaan rikostietorekisteristä viimeistään 10 vuoden kuluttua viimeisen tiedon merkitsemisestä tai, jos rikoksen syyteoikeuden vanhentumisaika on yli 10 vuotta, viimeistään yhden vuoden kuluttua rikoksen syyteoikeuden vanhentumisesta taikka viimeistään yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon syyttäjän päätöksestä, jonka mukaan asiassa ei ole kyseessä rikos, tai viimeistään yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon, että syyte on hylätty. Rikostietorekisterin arkistohakemistosta tiedot poistetaan 50 vuoden kuluttua tiedon merkitsemisestä.

Henkilöä koskevat tiedot poistetaan turvallisuustietorekisteristä 25 vuoden kuluttua viimeisen tiedon merkitsemisestä.

Tilapäisen henkilökisterin tiedot poistetaan, kun tieto on todettu rekisterin käyttötarkoituksen kannalta tarpeettomaksi, taikka viimeistään yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon syyttäjän tekemästä päätöksestä, jonka mukaan asiassa ei

ole kyseessä rikos, tai viimeistään yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon siitä, että syyte on hylätty, sekä muutoin viimeistään yhden vuoden kuluttua rikoksen syyteoikeuden vanhentumisesta.

Kaikki henkilöä koskevat tiedot poistetaan rekisteristä turvallisuustietorekisteriä lukuun ottamatta viimeistään yhden vuoden kuluttua rekisteröidyn kuolemasta.

5 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Vaitiolovelvollisuus

Edellä 2 §:ssä tarkoitettu virkamies ei saa luvatta muille ilmaista eikä käyttää hyödykseen tässä laissa tarkoitettua tehtävää hoitaessaan saamaansa tietoa tai asiakirjaa, jonka salassapitovelvollisuudesta on erikseen säädetty samoin kuin toisen yksityisyyttä koskevaa tietoa, jollei ole ilmeistä, että tällaisen tiedon antamisesta ei aiheudu haittaa asianomaiselle. Sama vaitiolovelvollisuus on muulla puolustusvoimien palveluksessa olevalla ja puolustusvoimien lukuun toimivalla tässä laissa tarkoitettua tehtävää suorittaessaan. Vaitiolovelvollisuuden piiriin kuluva tietoa ei saa ilmaista eikä käyttää hyödykseen senkään jälkeen, kun palvelussuhde puolustusvoimiin tai tehtävän hoitaminen puolustusvoimien lukuun on päättynyt.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei estä tiedon tai asiakirjan antamista:

1) jos tieto on tarpeen puolustusvoimiin kohdistuvan muutoksenhaun tai kantelun käsittelemiseksi tai puolustusvoimiin kohdistuvan tarkastuksen suorittamiseksi;

2) jos kysymys on puolustusvoimien poliisi-tehtävien hoitamiseen käytettävien henkilökisterissä olevien tietojen luovuttamisesta siten kuin jäljempänä säädetään; tai

3) jos tiedon luovuttamisesta on lailla erikseen säädetty.

20 §

Tietojen luovuttaminen sotilasviranomaiselle

Rekisterinpitäjällä on oikeus luovuttaa sotilaskurinpitolaissa tarkoitettulle sotilasviranomaiselle 1 §:ssä tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi perustetun henkilökisterin tietoja,

jos se on tarpeen kyseisten tehtävien suorittamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen rekisterin tietoja muuhun kuin rekisterin käyttötarkoituksen mukaiseen käyttöön ja 13 §:ssä tarkoitettuja tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain silloin, kun se on tarpeen:

- 1) valtion turvallisuuden varmistamiseksi;
- 2) välittömän henkeä tai terveyttä uhkaavan vaaran taikka huomattavan omaisuusvahingon torjumiseksi; tai
- 3) sellaisen rikoksen ennalta estämiseksi tai selvittämiseksi, josta saattaa seurata vankeutta.

Tiedot saa luovuttaa konekielisessä muodossa.

21 §

Tietojen luovuttaminen muulle kuin sotilasviranomaiselle

Rekisterinpitäjä saa luovuttaa tässä laissa tarkoitetuista henkilörekistereistä tietoja, jotka ovat tarpeen:

- 1) poliisille poliisilain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua tehtävää varten; sekä
- 2) rajavartiolaitoksen viranomaiselle valtakunnan rajojen ja raja- ja merialueen valvontaa varten.

Rekisterin tietoja muuhun kuin sen käyttötarkoituksen mukaiseen käyttöön saa luovuttaa vain 20 §:n 2 momentissa mainittua tarkoitusta varten.

Tässä pykälässä tarkoitettuja tietoja saa luovuttaa maksutta ja myös teknisen käyttöyhteyden avulla taikka konekielisessä muodossa siten, kuin siitä rekisterinpitäjän kanssa soviin.

22 §

Luotettavuuslausunnot

Pääesikunnalla on oikeus käyttää tässä laissa tarkoitettujen henkilörekisterien tietoja tarpeellisessa laajuudessa annettaessa lausuntoa puolustusministeriön hallinnonalan tai rajavartiolaitoksen viranomaiselle valtion virkamieslain 7 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettua virkaa hakeneen tai sanotunlaiseen virkaan nimitetyn henkilön luotettavuudesta tai muuta puolustushallinnon tehtävää hakeneen tai kyseisessä tehtävässä palvelevan luotettavuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua lausuntoa annettaessa ei saa kuitenkaan käyttää 12 §:ssä

tarkoitettuja tietoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla henkilöllä on pyynnöstään oikeus saada tieto siitä, onko hänestä pyydetty tai annettu 1 momentissa tarkoitettu lausunto ja onko hänestä hankittu 6 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

Tietosuojavaltuutetulla on oikeus tutustua edellä 3 momentissa tarkoitettuun lausuntoon ja 3 momentissa tarkoitettuihin henkilön sopivuuden arvioimiseen liittyviin tietoihin niiden lainmukaisuuden tarkastamiseksi.

23 §

Tietojen oikeellisuuden ja tietoturvan varmistaminen tietoja luovutettaessa

Tässä laissa tarkoitettujen henkilörekisterien tietojen luovuttamisesta päätettäessä rekisteröidyn tietoturvan varmistamiseksi on otettava huomioon luovutettavien tietojen laatu sekä Suomea sitovat kansainväliset sopimukset ja Suomen hyväksymät kansainväliset suositukset.

24 §

Poliisitoiminnan valvonta ja tarkastaminen

Puolustusvoimien poliisitoiminnan valvonnasta ja tarkastamisesta säädetään tarkemmin asetuksella tai määrätään puolustusministeriön päätöksellä.

25 §

Puolustusvoimien sisäinen järjestyksenpito

Puolustusvoimissa voi olla sisäisiä vartiointi- ja järjestyksenpitoitehtäviä varten sotilaspoliisimiehiä, joiden toimivaltuuksista säädetään erikseen.

26 §

Yhteistoiminta poliisin kanssa

Tässä laissa tarkoitettujen puolustusvoimien toimittaman rikostutkinnan ilmoittamisesta poliisille ja muusta puolustusvoimien ja poliisin yhteistoiminnasta säädetään tarkemmin asetuksella. Määräyksiä yhteistoiminnan käytännön järjestelyistä antaa puolustusministeriö sovitun asian asiasta sisäasiainministeriön kanssa.

27 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1995.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Puolustusministeri *Anneli Taina*

N:o 1252

Laki

työntekijäin eläkelain 4 d §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 4 d §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 1981, 26 päivänä heinäkuuta 1985, 30 päivänä kesäkuuta 1989 ja 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetuilla laeilla (472/81, 666/85, 605/89 ja 612/91), uusi 8 momentti seuraavasti:

4 d §

— — — — —
Jos työntekijällä on oikeus saada sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa vastaavaa ulkomailta maksettavaa etuutta, se otetaan huomioon työkyvyttömyyseläkkeen alkamisaikaa määrättäessä samalla tavalla kuin sairausvakuutuslain mukainen päiväraha, kui-

tenkin enintään sairausvakuutuslain mukaiseen enimmäissuoritus aikaan saakka.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tätä lakia sovelletaan työkyvyttömyyseläkkeeseen, jossa eläketapahtuma sattuu tämän lain voimaan tultua.

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1253

Laki**merimieseläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 52 ja 53 §, sellaisena kuin niistä on 52 § 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (1/81),

muutetaan 14 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentin 5 kohta, 44 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohta sekä 6 luvun otsikko ja 51 §,

sellaisina kuin niistä on 14 §:n 3 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1346/90) ja 37 §:n 1 momentin 5 kohta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1309/89) sekä 51 § osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla (739/66), sekä

lisätään 28 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 30 päivänä joulukuuta 1966 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla sekä 11 päivänä joulukuuta 1970 ja 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetuilla laeilla (768/70 ja 476/81), uusi 9 momentti seuraavasti:

14 §

Vanhuuseläke myönnetään varhennettuna enintään viidellä vuodella laskettuna 65 vuoden iästä tai työntekijän eläkkeen alkamisajankohtaan mennessä saavuttamasta 2 momentin mukaisesta alennetusta eläkeiästä, kuitenkin aikaisintaan sitä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 55 vuotta. Tällöin eläke myönnetään siten vähennettynä kuin 22 §:n 2 momentissa säädetään. Varhennettuun vanhuuseläkkeeseen sovelletaan muutoin, mitä vanhuuseläkkeestä säädetään.

28 §

Jos työntekijällä on oikeus saada sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa vastaavaa

ulkomailta maksettavaa etuutta, se otetaan huomioon työkyvyttömyyseläkkeen alkamisaikaa määrättäessä samalla tavalla kuin sairausvakuutuslain mukainen päiväraha, kuitenkin enintään sairausvakuutuslain mukaiseen enimmäissuoritus aikaan saakka.

37 §

Hallituksen tehtävänä on:

5) laatia vuosittain eläkekassan tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

44 §

Varsinaisessa kokouksessa on:

1) esitettävä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus;

3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin

HE 56/95
StVM 6/95
EV 43/95

edellisen vuoden hallinto ja tilinpäätös antavat aihetta;

6 luku

Eläkekassan tilintarkastus

51 §

Eläkekassan tilintarkastuksesta on voimassa mitä tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa (936/94) säädetään.

Eläkekassassa tulee olla vähintään kaksi tilintarkastuslaissa tarkoitettua hyväksyttyä tilintarkastajaa ja heille vastaavat kelpoisuusehdot täyttävät varamiehet.

Ainakin yhden tilintarkastajan, joka samalla toimii eläkekassan valvontatilintarkastaja-

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

na, ja hänen varamiehensä on oltava Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja.

Tilintarkastajana ja hänen varamiehenään voi olla myös tilintarkastusyhteisö.

Tilintarkastusyhteisön kelpoisuusehdoista on soveltuvin osin voimassa, mitä 2 ja 3 momentissa tilintarkastajista säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tämän lain 28 §:n 9 momenttia sovelletaan työkyvyttömyyseläkkeeseen, jossa eläketapahtuma sattuu tämän lain voimaan tultua.

Tämän lain tilintarkastusta koskevia säännöksiä sovelletaan vuodelta 1996 ja sen jälkeisiltä kalenterivuosilta laadittavien tilinpäätösten tarkastamiseen.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1254

Asetus
työntekijäin eläkeasetuksen 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 8 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1657/93), seuraavasti:

8 §

Työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaisten lisäetujen osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä 1—3 momentissa säädetään. Jos kuitenkin työntekijän viimeiseen työsuhteeseen liittyneissä eläketurvan ehdoissa eläkeikä on alle 65 vuotta ja työsuhde päättyy aikaisintaan vuotta ennen eläkeiän täyttämistä, varhennettu vanhuuseläke myönnetään vapaakirjan ehtojen asemasta työsuhteeseen liittyneitä eläketurvan ehtoja soveltaen, jos eläke alkaa vuoden kuluessa työsuhteen päättymisestä. Jos vapaakirjan ehtojen mukainen elä-

keikä on alempi kuin 65 vuotta ja vanhuuseläke myönnetään tätä korkeammasta eläkeiästä, eläkkeen saamisen lykkäytymisestä johtuva vapaakirjan korotus otetaan eläkettä yhteensovittaessa huomioon siten kuin vapaakirjan ehdoissa ja perusteissa määrätään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma sattuu tämän asetuksen tultua voimaan.

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1255

Asetus**yleisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

Liikenneministerin esittelystä

kumotaan yleisistä teistä 30 päivänä joulukuuta 1957 annetun asetuksen (482/57) 21 §, 49 §:n 4 momentti, 50 §:n 3 momentti sekä 53, 55 ja 65 §,

sellaisina kuin niistä ovat 53 § 30 päivänä tammikuuta 1981 annetussa asetuksessa (115/81) ja 55 § osittain muutettuna 28 päivänä lokakuuta 1988 annetulla asetuksella (910/88), sekä

muutetaan 7 ja 8 §, 9 §:n 2 momentti, 15 ja 16 §, 17 §:n 2 momentti, 26 §:n 2 momentti, 4 luvun otsikko sekä 35, 36, 46, 47, 54 ja 68 §,

sellaisina kuin niistä ovat 8 §, 17 §:n 2 momentti ja 35 § 17 päivänä helmikuuta 1995 annetussa asetuksessa (199/95), 9 §:n 2 momentti mainitussa 30 päivänä tammikuuta 1981 annetussa asetuksessa, 36 ja 54 § osittain muutettuina viimeksi mainitulla asetuksella, 46 § osittain muutettuna 31 päivänä toukokuuta 1991 annetulla asetuksella (871/91) ja 47 § viimeksi mainitussa asetuksessa, seuraavasti:

7 §

Jos kunta yleisistä teistä annetun lain 95 §:n 1 momentin nojalla on päättänyt ottaa osaksi tai kokonaan vastatakseen tietyn yleisen tien tienpidon kustannuksista, siitä on ilmoitettava kunnan antamassa lausunnossa tai, jos kunta on aloitteen tekijä, aloitekirjelmässä.

8 §

Jos aloite ei ole 6 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla rauennut, tielaitoksen keskushallinto voi, saatuaan alueellisen ympäristökeskuksen, maakunnan liiton ja kunnan lausunnon sekä mahdollisen muun selvityksen, määrätä laadittavaksi tiesuunnitelman aloitteessa tarkoitettua tietä varten.

Jos tielaitoksen keskushallinto katsoo, ettei aloitteessa tarkoitettulla tiellä tulisi olemaan yleisistä teistä annetun lain 7 tai 8 §:ssä säädet-

tyjä edellytyksiä tai ettei tiehankkeen toteuttamiseen ajankohdan vuoksi tai muuten ilmeisesti ole taloudellisia mahdollisuuksia, tielaitoksen keskushallinto voi määrätä, että aloitetta koskeva tutkimus siirretään myöhäisempään ajankohtaan, tai päättää, että aloitteen annetaan raueta. Jos sekä kunta että maakunnan liitto ovat puoltaneet aloitetta, tielaitoksen keskushallinnon on alistettava aloitteen raukeamista koskeva päätöksensä liikenneministeriön ratkaistavaksi.

9 §

Jos aloite koskee yleistä tietä, jonka tienpitäjänä on kunta, on kuntaa kuultava.

15 §

Jos kunnassa yleisesti nähtävänä olleesta

tiesuunnitelmasta on tarpeen tehdä vaihtoehtoinen tai muutettu suunnitelma, joka tien suuntaukselta poikkeaa aikaisemmasta suunnitelmasta, vaihtoehtoisen tai muutetun suunnitelman osalta on noudatettava, mitä 14 §:ssä säädetään.

16 §

Jos tiesuunnitelma koskee lyhyehkön tien rakentamista tai muuten sellaisen tien tekemistä, joka ei sanottavasti muuta paikallisia liikenneoloja, voidaan noudattaa yksinkertaisempaa menettelyä kuin 13 ja 14 §:ssä säädetään. Jollei tiesuunnitelmaa 14 §:n mukaisesti panna kunnassa yleisesti nähtäväksi, kiinteistön omistajalle tai haltijalle on kuitenkin muulla tavoin varattava tilaisuus muistutusten tekemiseen.

1 §

Tiesuunnitelman, joka koskee tien parantamista, vahvistaa tielaitoksen keskushallinto. Jos kuitenkin kunta tai maakunnan liitto on olennaisissa kohdin eri mieltä tiesuunnitelmasta tielaitoksen kanssa taikka jos tie sitä parannettaessa muutetaan kulkemaan uutta suuntaa siten, että vanha tie pääosaltaan on tarpeen säilyttää yleisenä tienä, on suunnitelma alistettava liikenneministeriön vahvistettavaksi. Erityisistä syistä tielaitoksen keskushallinto voi muissakin tapauksissa alistaa parantamissuunnitelman liikenneministeriön vahvistettavaksi.

26 §

Jos valtioneuvosto on vahvistanut rakennettavan rautatien suunnan ja rautatien rakentamispäätökseen sisältyy lunastuslupa 1 momentissa tarkoitettuun uuden tien rakentamiseen tai tien parantamiseen, Ratahallintokeskus vahvistaa, sovittuaan asiasta tielaitoksen keskushallinnon kanssa, mainittua tiettyötä koskevan tiesuunnitelman sen estämättä, mitä tässä luvussa säädetään tiesuunnitelmasta.

4 luku

Yleisen tien lakkauttaminen

35 §

Kysymyksen yleisen tien lakkauttamisesta

voi panna vireille tielaitoksen keskushallinto tai asianomainen kunta. Kunnan on toimitettava aloitteensa tielaitoksen keskushallinnolle. Tielaituksen keskushallinnon on ennen liikenneministeriölle tehtävää esitystään hankittava asiasta maakunnan liiton lausunto sekä kuultava kuntaa, jollei tämä ole tehnyt aloitetta tai yhtynyt siihen.

36 §

Tien lakkauttamisesta yleisistä teistä annetun lain 33 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa päättää liikenneministeriö. Tie lakkaa olemasta yleinen tie päätöksessä määrätyn kalenterivuoden alusta, jollei päätöksestä muuta johdu. Päätöksestä, joka koskee yleisen tien lakkauttamista, tulee käydä ilmi, määrätäänkö lakkautettavan tien aluetta käytettäväksi muuhun tietarkoitukseen. Päätöksestä on annettava erikseen tieto kunnalle ja maakunnan liitolle.

46 §

Yleisistä teistä annetun lain 33 §:n 2 momentin perusteella lakkaavan tien alue tai sen osa voidaan tiesuunnitelmassa määrätä käytettäväksi muihin tietarkoituksiin. Jollei tiesuunnitelmassa ole tällaista määräystä, tienpitoviranomainen voi päätöksellään määrätä alueen käyttämisestä muihin tietarkoituksiin. Päätös on tehtävä ennen kuin parannettu tie luovutetaan yleiseen liikenteeseen 24 §:n mukaisesti, jolloin alueen käyttö tietarkoituksiin ja tieoikeus lakkaavat yleisistä teistä annetun lain 33 §:n 2 momentin mukaisesti.

47 §

Liitännäisalueen lakkauttamisesta päättää tienpitoviranomainen. Päätöksessä on määrättävä, mistä ajankohdasta tieoikeus liitännäisalueeseen lakkaa.

54 §

Jos kunta tienpitäjänä huolehtii yleisen tien tekemisestä, sen tulee, kun tiepäätös on annettu ja tielaitos on ilmoittanut siitä kunnalle, laatia tietyn suoritusohjelma ja toimittaa se tiepiiriin hyväksyttäväksi. Samalla kunnan on haettava tiepiiriltä yleisistä teistä annetun lain 94 §:n 3 momentissa tarkoitettua ennakokorvausta tien tekemisen kustannuksista.

68 §

Yksityisen tien muuttamista yleiseksi ja yleisen tien lakkauttamista koskevista hake-

muksista ja esityksistä tielaitoksen keskushallinnon on vuosittain laadittava yhdistelmä ja toimitettava se oman esityksensä ja kertyneiden asiakirjojen ohella liikenneministeriölle.

Erityisistä syistä tielaitoksen keskushallinto

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1995

voi tehdä 1 momentissa mainitun esityksensä myös erillisenä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 1256

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
verkkopalveluiden myyntiehtojen ja -hintojen ilmoittamisesta sähkömarkkinaviranomaiselle

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun sähkömarkkinalain (386/95) 13 §:n 1 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Verkonhaltija vastaa siitä, että sähkömarkkinakeskus saa käyttöönsä voimassa olevat verkkopalveluiden yleiset myyntiehdot.

Siltä osin kuin verkkonhaltija soveltaa verkkopalveluiden myynnissä liittymisehdoista ja sähkömyyntiehdoista 5 päivänä toukokuuta annettua kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä (781/95), riittää viittaus kyseiseen päätökseen.

2 §

Verkonhaltija vastaa siitä, että sähkömarkkinakeskus saa käyttöönsä verkkopalveluiden hinnat sekä niiden määräytymisperusteet.

3 §

Määräytymisperusteista tulee ilmetä, miten yritys on määritellyt verkkopalveluiden hinnoittelussa noudatettavan tariffirakenteen ja hintatason. Määräytymisperusteet sisältävät siten muun muassa pääoman arvostusperiaatteen, tuottovaatimuksen ja käytetyn poistomenetelmän.

Määräytymisperusteet tulee esittää erikseen

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

kaikkien niiden alueellisesti erillään olevien verkkojen osalta, joihin verkkonhaltija soveltaa erillistä verkkokohtaista pistetariffia.

4 §

Edellä 1—3 §:ssä mainitut tiedot tulee toimittaa sähkömarkkinakeskukselle yhden kuukauden kuluessa siitä, kun uudet verkkopalveluiden myyntiehdot, hinnat tai määräytymisperusteet tai niiden muutokset tulevat voimaan. Marraskuussa 1995 voimaan tulevat verkkopalveluiden myyntiehdot, hinnat ja määräytymisperusteet voidaan kuitenkin toimittaa sähkömarkkinakeskukselle vuoden 1995 loppuun mennessä.

5 §

Verkonhaltija voi antaa 1—3 §:ssä mainittujen tietojen tuottamisen ja toimittamisen sähkömarkkinakeskukselle jonkun muun laitoksen tai yhteisön tehtäväksi.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1995.

Neuvotteleva virkamies Arto Lepistö

N:o 1257

**Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
sähkön myyntihintojen erittelystä laskutuksessa**

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun sähkömarkkinalain (386/95) 23 §:n 1 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Sähkön vähittäismyyjän on ilmoitettava asiakkailleen laskutuksen yhteydessä erikseen verkonhaltijalle suoritettun maksun osuus (p/kWh), sähkönmyyntimaksun osuus (p/kWh) sekä mahdolliset läpilaskutuslisät (p/kWh) ja arvonlisävero (p/kWh).

Verkonhaltijalle suoritettu maksu on ilmoitettava asiakkaille ainakin kerran vuodessa eriteltynä jakeluverkonhaltijan sähköverkon ja muun verkon osuuksiin (p/kWh).

Sähkömarkkinalain 21 §:ssä tarkoitettujen toimitusvelvollisuuden piirissä olevien asiakkaiden osalta riittää kerran vuodessa tehtävä, 1 momentissa mainittu erittely.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

2 §

Erittely on tehtävä selkeällä ja yksikäsitteillä sekä asiakkaan kannalta helposti ymmärrettävällä tavalla.

3 §

Sähkön vähittäismyyjän laskusta tulee käydä ilmi maksun määräytymisperuste (esim. p/kWh), asiakkaan käyttämä määrä (esim. kWh) ja maksun määrä (mk).

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Neuvotteleva virkamies Arto Lepistö